

บทที่ 3

เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีของเจ้าพนักงานตรวจสอบ

สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย

ในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีของเจ้าพนักงานตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีของเจ้าพนักงานตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาใช้แบบสอบถามทำการสอบถามเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีระดับ 3-7 ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน จำนวน 24 คน และรวบรวมข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลทฤษฎีจากทบทวนคดีต่างๆ ในประมวลรัษฎากร ระเบียบกรมสรรพากร เอกสารเผยแพร่ของกรมสรรพากร และเอกสารทางวิชาการต่างๆ ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีของเจ้าพนักงานตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 เทคนิคในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านสินทรัพย์หนี้สิน และทุน และด้านอื่นๆ
- ส่วนที่ 2 เทคนิคในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(ภ.ง.ด.90)

- ส่วนที่ 3 เทคนิคในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30)

- ส่วนที่ 4 ปัญหาที่พบในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	3	12.50
หญิง	21	87.50
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 87.50 และเพศชายร้อยละ 12.50

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	13	54.16
31-35 ปี	4	16.67
36 ปีขึ้นไป	7	29.17
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.16

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	19	79.17
ระดับปริญญาโท	5	20.83
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 79.17 และระดับปริญญาโท ร้อยละ 20.83

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	0	0.00
1-5 ปี	14	58.34
6-10 ปี	5	20.83
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	5	20.83
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในอยู่ระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.34

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับชั้นในตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี

ระดับชั้นในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ3	9	37.50
ระดับ4	3	12.50
ระดับ5	6	25.00
ระดับ6	5	20.83
ระดับ7	1	4.17
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่ในระดับชั้น 3 คิดเป็น
ร้อยละ 37.50 รองลงมาคือ ระดับชั้น 5 คิดเป็นร้อยละ 25.00

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีของ
เจ้าพนักงานตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย

2.1 เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50)

2.1.1 การวิเคราะห์ด้านรายได้

ตารางที่ 6 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล
ทางด้านรายได้

การวิเคราะห์ด้านรายได้		ระดับของการนำมาปฏิบัติ						ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้ เลย	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด	รวม	
1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับแบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบ แสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ร.40)	จำนวน	-	-	1	8	15	24	4.58
	ร้อยละ	-	-	4.2	33.3	62.5	100	มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่ จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117)	จำนวน	-	-	3	13	8	24	4.21
	ร้อยละ	-	-	12.5	54.2	33.3	100	มาก
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่ จ่ายจากภาคเอกชน	จำนวน	1	1	8	12	2	24	3.54
	ร้อยละ	4.2	4.2	33.3	50.0	8.3	100	มาก
4. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับกิจการประเภทเดียวกัน	จำนวน	-	1	9	10	4	24	3.71
	ร้อยละ	-	4.2	37.5	41.7	16.6	100	มาก
5. การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อ ขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย	จำนวน	-	-	1	8	15	24	4.58
	ร้อยละ	-	-	4.2	33.3	62.5	100	มากที่สุด
6. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของ รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด 50 เทียบกับปี ก่อน	จำนวน	-	1	6	13	4	24	3.83
	ร้อยละ	-	4.2	25.0	54.2	16.6	100	มาก
7. การทดสอบการบันทึกรายได้ตาม แบบ ภ.ง.ด. 50 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์ กับยอดขาย	จำนวน	-	-	6	12	6	24	4.00
	ร้อยละ	-	-	25.0	50.0	25.0	100	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ) แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล
ทางด้านรายได้

การวิเคราะห์ด้านรายได้		ระดับของการนำมาปฏิบัติ						รวม	ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้ เลย	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด			
8. การทดสอบการบันทึกรายได้ตาม แบบ ภ.ง.ด.50 จากค่าใช้จ่ายภาษีธุรกิจ เฉพาะ	จำนวน	4	6	11	2	1	24	2.58	
	ร้อยละ	16.7	25.0	45.8	8.3	4.2	100	น้อย	
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของการ บันทึกรายได้	จำนวน	1	3	3	12	5	24	3.71	
	ร้อยละ	4.2	12.5	12.5	50.0	20.8	100	มาก	
10. การเปรียบเทียบรายได้จากการขาย ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับบัญชีลูกหนี้และ บัญชีสินค้าคงเหลือ	จำนวน	-	-	11	13	-	24	3.54	
	ร้อยละ	-	-	45.8	54.2	-	100	มาก	
11. การทดสอบการคำนวณรายได้ ดอกเบี้ยรับและรายการดอกเบี้ยค้างรับ	จำนวน	4	3	12	3	2	24	2.83	
	ร้อยละ	16.7	12.5	50.0	12.5	8.3	100	น้อย	

จากตารางที่ 6 พบว่า เจ้าพนักงานตรวจสอบมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดง
รายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายได้มาปฏิบัติ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบภ.ง.ด.50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) หรือ
แบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.58) อยู่ในระดับมากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงาน
ราชการ (แบบ 4117) ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดย
ค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.21) อยู่ในระดับมาก
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน
ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมา
ปฏิบัติ (Mean = 3.54) อยู่ในระดับมาก
4. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับกิจการประเภทเดียวกัน ส่วนใหญ่มีการนำมา
ปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.7 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.71) อยู่
ในระดับมาก

5. การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.58) อยู่ในระดับมากที่สุด
6. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 เทียบกับปีก่อน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.83) อยู่ในระดับมาก
7. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.00) อยู่ในระดับมาก
8. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 จากค่าใช้จ่ายภาษีธุรกิจเฉพาะ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 2.58) อยู่ในระดับน้อย
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของการบันทึกรายได้ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.71) อยู่ในระดับมาก
10. การเปรียบเทียบรายได้จากการขายตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับบัญชีลูกหนี้และบัญชีสินค้าคงเหลือ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.54) อยู่ในระดับมาก
11. การทดสอบการคำนวณรายได้ดอกเบี้ยรับและรายการดอกเบี้ยค้างรับ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 2.83) อยู่ในระดับน้อย

โดยสรุปแล้ว เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายได้ อันดับแรก คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) และ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย ในระดับที่เท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงไปคือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล
ทางด้านรายได้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การวิเคราะห์ด้านรายได้	วุฒิการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ร.40)	4.47 มาก	5.00 มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117)	4.11 มาก	4.60 มากที่สุด
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน	3.63 มาก	3.20 น้อย
4. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับกิจการประเภทเดียวกัน	3.63 มาก	4.00 มาก
5. การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย	4.58 มากที่สุด	4.60 มากที่สุด
6. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด 50 เทียบกับปีก่อน	3.74 มาก	4.20 มาก
7. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย	3.95 มาก	4.20 มาก
8. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 จากค่าใช้จ่ายภาษีธุรกิจเฉพาะ	2.53 น้อย	2.80 น้อย
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของการบันทึกรายได้	3.84 มาก	3.20 น้อย
10. การเปรียบเทียบรายได้จากการขายตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับบัญชีลูกหนี้และบัญชีสินค้าคงเหลือ	3.47 น้อย	3.80 มาก
11. การทดสอบการคำนวณรายได้ดอกเบี้ยรับและรายการดอกเบี้ยค้างรับ	2.95 น้อย	2.40 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายได้ ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.58 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117) และการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านรายได้ก็มีความแตกต่างกันไปด้วย โดยเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น เทคนิคที่มีการนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย ส่วนเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านรายได้
จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การวิเคราะห์ด้านรายได้	ประสบการณ์การทำงาน		
	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ช.40)	4.57 มากที่สุด	4.40 มาก	4.80 มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117)	4.14 มาก	4.20 มาก	4.40 มาก
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน	3.57 มาก	3.80 มาก	3.20 น้อย
4. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับกิจการประเภทเดียวกัน	3.64 มาก	3.80 มาก	3.80 มาก
5. การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย	4.71 มากที่สุด	4.40 มาก	4.40 มาก
6. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด 50 เทียบกับปีก่อน	3.71 มาก	4.00 มาก	4.00 มาก
7. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย	4.07 มาก	3.80 มาก	4.00 มาก
8. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 จากค่าใช้จ่ายภาษีธุรกิจเฉพาะ	2.36 น้อยที่สุด	3.20 น้อย	2.60 น้อย
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของการบันทึกรายได้	3.93 มาก	3.60 มาก	3.20 น้อย
10. การเปรียบเทียบรายได้จากการขายตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับบัญชีลูกหนี้และบัญชีสินค้าคงเหลือ	3.50 มาก	3.40 น้อย	3.80 มาก
11. การทดสอบการคำนวณรายได้ดอกเบี้ยรับและรายการดอกเบี้ยค้างรับ	3.00 น้อย	2.80 น้อย	2.40 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายได้ ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) และการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117) และการวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านรายได้ก็มีความแตกต่างกันไปด้วย โดยเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปีนั้น เทคนิคที่มีการนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย ส่วนเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไปนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.50 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) หรือแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ธ.40)

การวิเคราะห์ด้านรายจ่าย

ตารางที่ 9 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านรายจ่าย

การวิเคราะห์ด้านรายจ่าย		ระดับของการนำมาปฏิบัติ						ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม	
1. การทดสอบการคำนวณค่ารับรอง	จำนวน	-	3	8	11	2	24	3.50
	ร้อยละ	-	12.5	33.3	45.9	8.3	100.0	มาก
2. การทดสอบการคำนวณค่าการกุศลสาธารณะ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการศึกษา	จำนวน	-	4	12	7	1	24	3.21
	ร้อยละ	-	16.6	50.0	29.2	4.2	100.0	น้อย
3. การทดสอบการคำนวณค่าเสื่อมราคา	จำนวน	-	1	9	11	3	24	3.67
	ร้อยละ	-	4.2	37.5	45.8	12.5	100.0	มาก
4. การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ครี	จำนวน	-	-	6	7	11	24	4.21
	ร้อยละ	-	-	25.0	29.2	45.8	100.0	มาก
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1, ภ.ง.ด.2, ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด.50	จำนวน	-	-	3	17	4	24	4.04
	ร้อยละ	-	-	12.5	70.8	16.7	100.0	มาก
6. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย	จำนวน	-	1	2	12	9	24	4.21
	ร้อยละ	-	4.2	8.3	50.0	37.5	100.0	มาก
7. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	จำนวน	-	2	7	9	6	24	3.79
	ร้อยละ	-	8.3	29.2	37.5	25.0	100.0	มาก
8. การวิเคราะห์สัดส่วนการผลิตสินค้าเปรียบเทียบต้นทุนขาย	จำนวน	-	1	8	10	5	24	3.79
	ร้อยละ	-	4.2	33.3	41.7	20.8	100.0	มาก
9. การทดสอบการคำนวณดอกเบี้ยจ่ายและดอกเบี้ยค้างจ่าย	จำนวน	2	2	13	6	1	24	3.08
	ร้อยละ	8.3	8.3	54.2	25.0	4.2	100.0	น้อย
10. การวิเคราะห์รายจ่ายหนี้สูญเปรียบเทียบบัญชีลูกหนี้	จำนวน	-	3	15	5	1	24	3.17
	ร้อยละ	-	12.5	62.5	20.8	4.2	100.0	น้อย
11. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของรายการค่าสอบบัญชี	จำนวน	1	5	12	6	-	24	2.96
	ร้อยละ	4.2	20.8	50.0	25.0	-	100.0	น้อย

จากตารางที่ 9 พบว่า เจ้าพนักงานตรวจสอบมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายจ่าย มาปฏิบัติ ดังนี้

1. การทดสอบการคำนวณค่ารับรอง ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.9 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.50) อยู่ในระดับมาก
2. การทดสอบการคำนวณค่าการกุศลสาธารณะและรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.21) อยู่ในระดับน้อย
3. การทดสอบการคำนวณค่าเสื่อมราคา ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.67) อยู่ในระดับมาก
4. การวิเคราะห์ต้นทุนขาย – ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไคตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตริ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.21) อยู่ในระดับมาก
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.2 , ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50 ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 70.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.04) อยู่ในระดับมาก
6. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.21) อยู่ในระดับมาก
7. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.79) อยู่ในระดับมาก
8. การวิเคราะห์สัดส่วนการผลิตสินค้าเปรียบเทียบกับต้นทุนขาย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.7 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.79) อยู่ในระดับมาก
9. การทดสอบการคำนวณดอกเบี้ยจ่ายและดอกเบี้ยค้างจ่าย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.08) อยู่ในระดับน้อย
10. การวิเคราะห์รายจ่ายหนี้สูญเปรียบเทียบกับบัญชีลูกหนี้ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.17) อยู่ในระดับน้อย
11. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของรายการค่าสอบบัญชี ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 2.96) อยู่ในระดับน้อย

โดยสรุปแล้ว เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายจ่าย เป็นอันดับแรกคือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ทรี และการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย ในระดับที่เท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับมาก รองลงไปคือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.2 , ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับมาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านรายจ่าย
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การวิเคราะห์ด้านรายจ่าย	วุฒิการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การทดสอบการคำนวณค่ารับรอง	3.53 มาก	3.40 น้อย
2. การทดสอบการคำนวณค่าการกุศลสาธารณะและรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา	3.21 น้อย	3.20 น้อย
3. การทดสอบการคำนวณค่าเสื่อมราคา	3.63 มาก	3.80 มาก
4. การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ครี	4.21 มาก	4.20 มาก
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.2 , ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50	4.11 มาก	3.80 มาก
6. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย	4.21 มาก	4.20 มาก
7. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	3.79 มาก	3.80 มาก
8. การวิเคราะห์สัดส่วนการผลิตสินค้าเปรียบเทียบกับต้นทุนขาย	3.89 มาก	3.40 น้อย
9. การทดสอบการคำนวณดอกเบี้ยจ่ายและดอกเบี้ยค้างจ่าย	3.16 น้อย	2.80 น้อย
10. การวิเคราะห์รายจ่ายหนี้สูญเปรียบเทียบกับบัญชีลูกหนี้	3.16 น้อย	3.20 น้อย
11. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของรายการค่าสอบบัญชี	3.00 น้อย	2.80 น้อย

จากตารางที่ 10 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายจ่าย ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตรี และการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.2 , ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.11 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตรี และการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การทดสอบการคำนวณค่าเสื่อมราคา , การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.2 , ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50 และการวิเคราะห์ความครบถ้วนของของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจําแนกตามวุฒิการศึกษา เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านรายจ่ายมากที่สุดเป็นเทคนิคเดียวกัน คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตรี และการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านรายจ่าย
จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การวิเคราะห์ด้านรายจ่าย	ประสบการณ์การทำงาน		
	1-5 ปี	6-10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การทดสอบการคำนวณค่ารับรอง	3.50 มาก	3.80 มาก	3.20 น้อย
2. การทดสอบการคำนวณค่าการกุศลสาธารณะและรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา	3.14 น้อย	3.40 น้อย	3.20 น้อย
3. การทดสอบการคำนวณค่าเสื่อมราคา	3.43 น้อย	4.20 มาก	3.80 มาก
4. การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตาม มาตรา 65 ทวิ และ 65 ครี	4.14 มาก	4.40 มาก	4.20 มาก
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1, ภ.ง.ด.2, ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50	4.00 มาก	4.40 มาก	3.80 มาก
6. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย	4.07 มาก	4.40 มาก	4.40 มาก
7. การวิเคราะห์ความครบถ้วนของของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	3.50 มาก	4.60 มากที่สุด	3.80 มาก
8. การวิเคราะห์สัดส่วนการผลิตสินค้าเปรียบเทียบกับต้นทุนขาย	3.86 มาก	3.80 มาก	3.60 มาก
9. การทดสอบการคำนวณดอกเบี้ยจ่ายและดอกเบี้ยค้างจ่าย	3.00 น้อย	3.60 มาก	2.80 น้อย
10. การวิเคราะห์รายจ่ายหนี้สูญเปรียบเทียบกับบัญชีลูกหนี้	3.07 น้อย	3.40 น้อย	3.20 น้อย
11. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของรายการค่าสอบบัญชี	2.93 น้อย	3.00 น้อย	3.00 น้อย

จากตารางที่ 11 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านรายจ่าย ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65ทวิ และ 65 ตรี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ความครบถ้วนของของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65ทวิ และ 65 ตรี, การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลตามแบบ ภ.ง.ด.1 , ภ.ง.ด.2 , ภ.ง.ด.3 และ ภ.ง.ด.53 กับรายจ่ายที่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามแบบ ภ.ง.ด.50 และการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65ทวิ และ 65 ตรี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านรายจ่ายก็มีความแตกต่างกันไปด้วย โดยเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปีนั้น เทคนิคที่มีการนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ต้นทุนขาย-ค่าใช้จ่ายในการซื้อกับเงื่อนไขตามมาตรา 65ทวิ และ 65 ตรี ส่วนเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ความครบถ้วนของของรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับต้นทุนที่ขาย

การวิเคราะห์ด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน

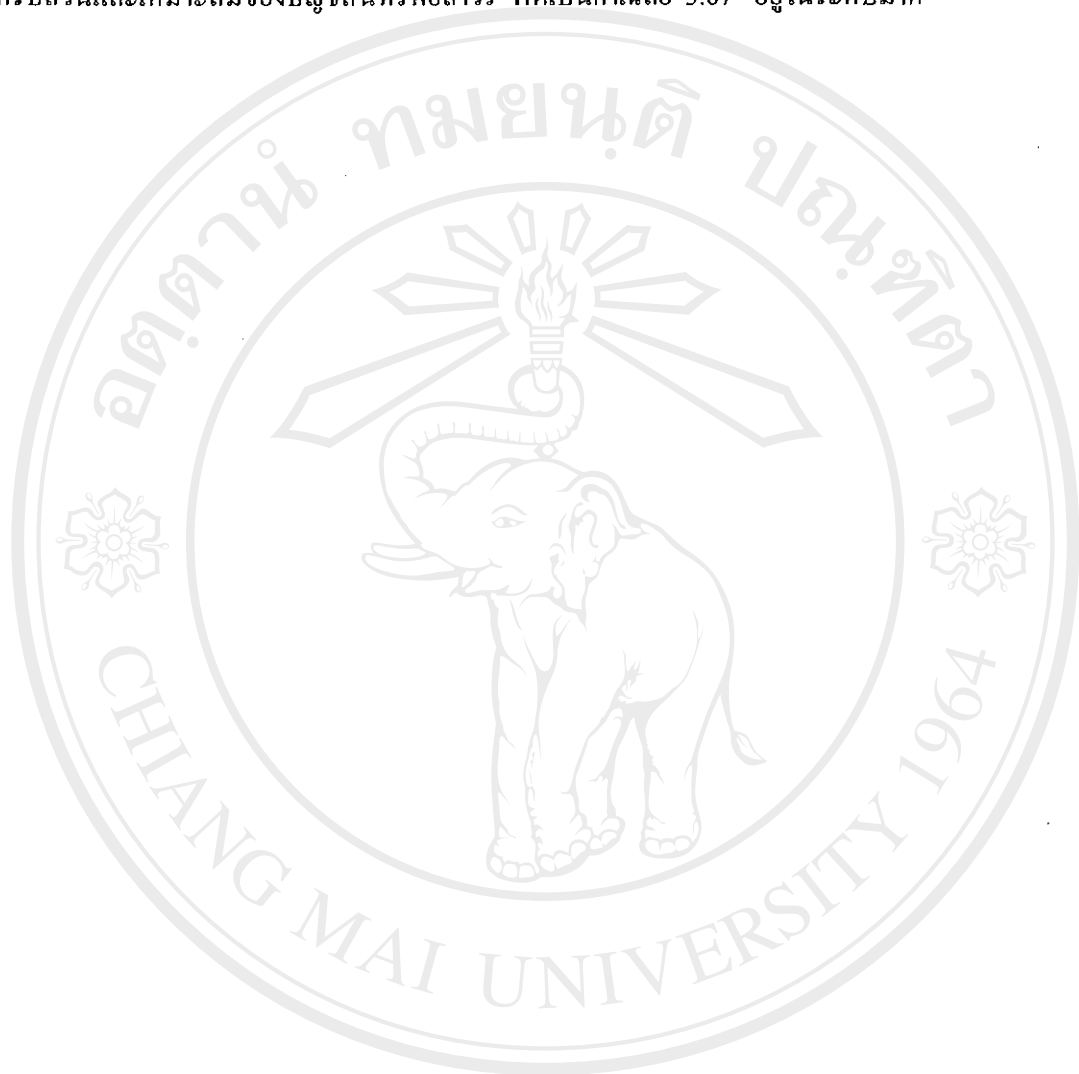
ตารางที่ 12 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน

การวิเคราะห์ด้านสินทรัพย์ หนี้สิน และทุน		ระดับของการนำมาปฏิบัติ						รวม	ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด			
1. การทดสอบการคำนวณปริมาณสินค้าสำเร็จรูปกับวัตถุดิบที่ใช้ไปเทียบกับสูตรการผลิต	จำนวน	-	-	14	8	2	24	3.50	
	ร้อยละ	-	-	58.3	33.4	8.3	100.0	มาก	
2. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สิน	จำนวน	-	2	8	12	2	24	3.58	
	ร้อยละ	-	8.3	33.4	50.0	8.3	100.0	มาก	
3. การวิเคราะห์สินค้าคงเหลือปลายปี	จำนวน	-	1	1	17	5	24	4.08	
	ร้อยละ	-	4.2	4.2	70.8	20.8	100.0	มาก	
4. การวิเคราะห์บัญชีทุนและบัญชีเงินสำรอง	จำนวน	-	3	12	9	-	24	3.25	
	ร้อยละ	-	12.5	50.0	37.5	-	100.0	น้อย	
5. การวิเคราะห์บัญชีค่าใช้จ่ายจ่ายง่าย	จำนวน	-	-	2	16	6	24	3.17	
	ร้อยละ	-	-	8.3	66.7	25.0	100.0	น้อย	
6. การวิเคราะห์บัญชีรายได้รับล่วงหน้า	จำนวน	-	2	14	7	1	24	3.29	
	ร้อยละ	-	8.3	58.3	29.2	4.2	100.0	น้อย	
7. การวิเคราะห์รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร	จำนวน	-	2	9	12	1	24	3.50	
	ร้อยละ	-	8.3	37.5	50.0	4.2	100.0	มาก	
8. การวิเคราะห์บัญชีลูกหนี้คงเหลือ	จำนวน	-	3	11	8	2	24	3.38	
	ร้อยละ	-	12.5	45.8	33.4	8.3	100.0	น้อย	
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร	จำนวน	1	1	7	11	4	24	3.67	
	ร้อยละ	4.2	4.2	29.2	45.8	16.6	100.0	มาก	
10. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม	จำนวน	1	2	9	11	1	24	3.38	
	ร้อยละ	4.2	8.3	37.5	45.8	4.2	100.0	น้อย	
11. การวิเคราะห์บัญชีเจ้าหนี้	จำนวน	1	1	12	8	2	24	3.38	
	ร้อยละ	4.2	4.2	50.0	33.3	8.3	100.0	น้อย	

จากตารางที่ 12 พบว่า เจ้าพนักงานตรวจสอบมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนมาปฏิบัติ ดังนี้

1. การทดสอบการคำนวณปริมาณสินค้าสำเร็จรูปกับวัตถุดิบที่ใช้ไปเทียบกับสูตรการผลิต ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.3 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.50) อยู่ในระดับมาก
2. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สิน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.58) อยู่ในระดับมาก
3. การวิเคราะห์สินค้าคงเหลือปลายปี ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 70.80 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.08) อยู่ในระดับมาก
4. การวิเคราะห์บัญชีทุนและบัญชีเงินทศรอง ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.25) อยู่ในระดับน้อย
5. การวิเคราะห์บัญชีค่าใช้จ่ายค้างจ่าย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 66.7 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.17) อยู่ในระดับน้อย
6. การวิเคราะห์บัญชีรายได้รับล่วงหน้า ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.3 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.29) อยู่ในระดับน้อย
7. การวิเคราะห์รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.50) อยู่ในระดับมาก
8. การวิเคราะห์บัญชีลูกหนี้คงเหลือ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.38) อยู่ในระดับน้อย
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.67) อยู่ในระดับมาก
10. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.38) อยู่ในระดับน้อย
11. การวิเคราะห์บัญชีเจ้าหนี้ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.38) อยู่ในระดับน้อย

โดยสรุปแล้ว เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการ
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน เป็นอันดับแรกคือ การ
วิเคราะห์สินค้าคงเหลือปลายปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.08 อยู่ในระดับมาก รองลงไปที่ การวิเคราะห์
ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.67 อยู่ในระดับมาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านสินทรัพย์
หนี้สินและทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

การวิเคราะห์ด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน	วุฒิการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การทดสอบการคำนวณปริมาณสินค้าสำเร็จรูปกับวัตถุดิบที่ใช้ไป เทียบกับสูตรการผลิต	3.42 น้อย	3.80 มาก
2. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สิน	3.68 มาก	3.20 น้อย
3. การวิเคราะห์สินค้าคงเหลือปลายปี	4.05 มาก	4.20 มาก
4. การวิเคราะห์บัญชีทุนและบัญชีเงินสำรอง	3.21 น้อย	3.40 น้อย
5. การวิเคราะห์บัญชีค่าใช้จ่ายจ่าย	3.26 น้อย	2.80 น้อย
6. การวิเคราะห์บัญชีรายได้รับล่วงหน้า	3.42 น้อย	2.80 น้อย
7. การวิเคราะห์รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร	3.68 มาก	2.80 น้อย
8. การวิเคราะห์บัญชีลูกหนี้คงเหลือ	3.37 น้อย	3.40 น้อย
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร	3.74 มาก	3.40 น้อย
10. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม	3.42 น้อย	3.20 น้อย
11. การวิเคราะห์บัญชีเจ้าหนี้	3.53 มาก	2.80 น้อย

จากตารางที่ 13 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์สินค้างหนี้ลอยปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.74 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์สินค้างหนี้ลอยปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การทดสอบการคำนวณปริมาณสินค้าสำเร็จรูปกับวัตถุดิบที่ใช้ไปเทียบกับสูตรการผลิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุนมากที่สุดเป็นเทคนิคเดียวกัน คือ การวิเคราะห์สินค้างหนี้ลอยปี

ตารางที่ 14 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านสินทรัพย์
หนี้สินและทุน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การวิเคราะห์ด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน	ประสบการณ์การทำงาน		
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การทดสอบการคำนวณปริมาณสินค้าสำเร็จรูปกับวัตถุดิบที่ใช้ไปเทียบกับสูตรการผลิต	3.43 น้อย	3.20 น้อย	4.90 มาก
2. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สิน	3.64 มาก	3.60 มาก	3.40 น้อย
3. การวิเคราะห์สินค้าคงเหลือปลายปี	4.14 มาก	3.80 มาก	4.20 มาก
4. การวิเคราะห์บัญชีทุนและบัญชีเงินทศรอง	3.07 น้อย	3.40 น้อย	3.60 มาก
5. การวิเคราะห์บัญชีค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	3.21 น้อย	3.40 น้อย	2.80 น้อย
6. การวิเคราะห์บัญชีรายได้รับล่วงหน้า	3.29 น้อย	3.60 มาก	3.00 น้อย
7. การวิเคราะห์รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร	3.50 มาก	4.00 มาก	3.00 น้อย
8. การวิเคราะห์บัญชีลูกหนี้คงเหลือ	3.36 น้อย	3.40 น้อย	3.40 น้อย
9. การวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร	3.57 มาก	4.00 มาก	3.60 มาก
10. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืม	3.29 น้อย	3.60 มาก	3.40 น้อย
11. การวิเคราะห์บัญชีเข้าหนี้	3.36 น้อย	3.80 มาก	3.00 น้อย

จากตารางที่ 14 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์สินค้างเหลือปลายปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร และการวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์สินค้างเหลือปลายปี และ การวิเคราะห์บัญชีเจ้าหนี้ อยู่ในระดับเท่ากันคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์สินค้างเหลือปลายปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การทดสอบการคำนวณปริมาณสินค้าสำเร็จรูปกับวัตถุดิบที่ใช้ไปเทียบกับสูตรการผลิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจําแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านสินทรัพย์ หนี้สินและทุน ล้วนมีความแตกต่างกันไปด้วย โดยเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปีและ 10 ปีขึ้นไป นั้น เทคนิคที่มีการนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์สินค้างเหลือปลายปี ส่วนเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร และการวิเคราะห์ความครบถ้วนและเหมาะสมของบัญชีสินทรัพย์ถาวร

การวิเคราะห์ด้านอื่นๆ

ตารางที่ 15 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านอื่นๆ

การวิเคราะห์ด้านอื่นๆ		ระดับของการนำมาปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด		
1. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	จำนวน	-	1	10	8	5	24	3.71
	ร้อยละ	-	4.2	41.7	33.3	20.8	100.0	มาก
2. การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวคิด	จำนวน	1	3	9	9	2	24	3.33
	ร้อยละ	4.2	12.5	37.5	37.5	8.3	100.0	น้อย
3. การวิเคราะห์แนวโน้ม	จำนวน	-	3	13	7	1	24	3.25
	ร้อยละ	-	12.5	54.1	29.2	4.2	100.0	น้อย
4. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วนของรายการ	จำนวน	-	3	7	9	5	24	3.67
	ร้อยละ	-	12.5	29.2	37.5	20.8	100.0	มาก
5. การวิเคราะห์ระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ	จำนวน	2	5	6	8	3	24	3.21
	ร้อยละ	8.3	20.9	25.0	33.3	12.5	100.0	น้อย
6. การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน	จำนวน	-	1	6	13	4	24	3.83
	ร้อยละ	-	4.2	25.0	54.2	16.6	100.0	มาก
7. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของผู้สอบบัญชี	จำนวน	-	3	7	12	2	24	3.54
	ร้อยละ	-	12.5	29.2	50.0	8.3	100.0	มาก
8. การวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีมาใช้	จำนวน	1	1	7	11	4	24	3.67
	ร้อยละ	4.2	4.2	29.2	45.8	16.6	100.0	มาก
9. การวิเคราะห์รายการผู้ซื้อ/ผู้ขายสินค้า	จำนวน	2	2	6	8	6	24	3.58
	ร้อยละ	8.3	8.3	25.0	33.4	25.0	100.0	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า เจ้าหน้าที่งานตรวจสอบมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) มาปฏิบัติในการวิเคราะห์ด้านอื่นๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.7 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.71) อยู่ในระดับมาก
2. การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวคิด ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย - มาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.33) อยู่ในระดับน้อย
3. การวิเคราะห์แนวโน้ม ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54.1 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.25) อยู่ในระดับน้อย
4. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วนของรายการ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.67) อยู่ในระดับมากที่สุด
5. การวิเคราะห์ระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.3 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.21) อยู่ในระดับน้อย
6. การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.83) อยู่ในระดับมาก
7. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของผู้สอบบัญชี ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.54) อยู่ในระดับมาก
8. การวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีมาใช้ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.67) อยู่ในระดับมาก
9. การวิเคราะห์รายการผู้ซื้อ/ผู้ขายสินค้า ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.4 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.58) อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เทคนิคที่เจ้าหน้าที่งานตรวจสอบนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านอื่นๆ อันดับแรกคือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 อยู่ในระดับมาก รองลงไปคือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านอื่นๆ
จำแนกตามระดับการศึกษา

การวิเคราะห์ด้านอื่นๆ	วุฒิการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.63 มาก	4.00 มาก
2. การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวคิด	3.21 น้อย	3.80 มาก
3. การวิเคราะห์แนวโน้ม	3.26 น้อย	3.20 น้อย
4. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วน ของรายการ	3.63 มาก	3.80 มาก
5. การวิเคราะห์ระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ	3.21 น้อย	3.20 น้อย
6. การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภท เดียวกัน	3.89 มาก	3.60 มาก
7. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของ ผู้สอบบัญชี	3.68 มาก	3.00 น้อย
8. การวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบ บัญชีมาใช้	3.63 มาก	3.80 มาก
9. การวิเคราะห์รายการผู้ซื้อ/ผู้ขายสินค้า	3.68 มาก	3.20 น้อย

จากตารางที่ 16 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านอื่นๆ ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.89 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของผู้สอบบัญชี และการวิเคราะห์รายการผู้ซื้อ/ผู้ขายสินค้า อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.68 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวคิด, การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วนของรายการ และการวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิขึ้นมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีมาใช้ อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านอื่นๆก็มีความแตกต่างกันไปด้วย โดยเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น เทคนิคที่มีกรนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน ส่วนเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีทางด้านอื่นๆ
จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การวิเคราะห์ด้านอื่นๆ	ประสบการณ์การทำงาน		
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	3.57 มาก	3.80 มาก	4.00 มาก
2. การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวคิด	3.21 น้อย	3.20 น้อย	3.80 มาก
3. การวิเคราะห์แนวโน้ม	3.36 น้อย	3.20 น้อย	3.00 น้อย
4. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วนของรายการ	3.64 มาก	3.60 มาก	3.80 มาก
5. การวิเคราะห์ระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ	3.29 น้อย	3.20 น้อย	3.00 น้อย
6. การวิเคราะห์งบการเงิน โดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน	3.79 มาก	4.00 มาก	3.80 มาก
7. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของผู้สอบบัญชี	3.50 มาก	4.00 มาก	3.20 น้อย
8. การวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีมาใช้	3.57 มาก	3.60 มาก	4.00 มาก
9. การวิเคราะห์รายการผู้ซื้อ/ผู้ขายสินค้า	3.57 มาก	3.80 มาก	3.40 น้อย

จากตารางที่ 17 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ทางด้านอื่นๆ ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วนของรายการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน และ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของผู้สอบบัญชี อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และการวิเคราะห์รายการผู้ซื้อ/ผู้ขายสินค้า อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และการวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีมาใช้ อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การวิเคราะห์แบบย่อส่วนตามแนวคิด, การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงิน/ความครบถ้วนของรายการ และการวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลทางด้านอื่นๆก็มีความแตกต่างกันไปด้วย โดยเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปีนั้น เทคนิคที่มีการนำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน ส่วนเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์งบการเงินโดยเปรียบเทียบกับกิจการประเภทเดียวกัน และ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจากรายงานของผู้สอบบัญชี และเทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และการวิเคราะห์การนำผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีมาใช้

เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา(ภ.ง.ด.90)

ตารางที่ 18 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา		ระดับของการนำมาปฏิบัติ						ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม	
1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30)	จำนวน	-	-	-	2	22	24	4.92
	ร้อยละ	-	-	-	8.3	91.7	100.0	มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117)	จำนวน	-	1	3	8	12	24	4.29
	ร้อยละ	-	4.2	12.5	33.3	50.0	100.0	มาก
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน	จำนวน	-	3	7	9	5	24	3.67
	ร้อยละ	-	12.5	29.2	37.5	20.8	100.0	มาก
4. การวิเคราะห์อัตราภาษีขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย	จำนวน	-	-	2	8	14	24	4.50
	ร้อยละ	-	-	8.3	33.3	58.4	100.0	มากที่สุด
5. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 เทียบกับปีก่อน	จำนวน	-	-	2	11	11	24	4.38
	ร้อยละ	-	-	8.4	45.8	45.8	100.0	มาก
6. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามจริง)	จำนวน	-	-	1	11	12	24	4.46
	ร้อยละ	-	-	4.2	45.8	50.0	100.0	มาก
7. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดรายรับเปรียบเทียบกับประเภทและขนาดของกิจการ	จำนวน	-	-	2	14	8	24	4.25
	ร้อยละ	-	-	8.3	58.4	33.3	100.0	มาก
8. การวิเคราะห์รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับค่าใช้จ่ายที่ควรเกิดขึ้นตามสถานะทางครอบครัว ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่	จำนวน	-	-	2	13	9	24	4.29
	ร้อยละ	-	-	8.3	54.2	37.5	100.0	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ) แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา		ระดับของการนำมาปฏิบัติ						ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม	
9. การพิจารณาความน่าเชื่อถือของการบันทึกรายรับและค่าใช้จ่าย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง) / ความครบถ้วนของรายได้-รายจ่าย	จำนวน	-	2	4	6	12	24	4.17
	ร้อยละ	-	8.3	16.7	25.0	50.0	100.0	มาก
10. การทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	จำนวน	-	-	6	11	7	24	4.04
	ร้อยละ	-	-	25.0	45.8	29.2	100.0	มาก
11. การเปรียบเทียบรายการค่าลดหย่อนกับปีก่อน	จำนวน	-	2	8	9	5	24	3.71
	ร้อยละ	-	8.3	33.3	37.5	20.9	100.0	มาก
12. การทดสอบการคำนวณรายการเงินบริจาค	จำนวน	-	4	11	6	3	24	3.33
	ร้อยละ	-	16.7	45.8	25.0	12.5	100.0	น้อย

จากตารางที่ 18 พบว่า เจ้าพนักงานตรวจสอบมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล(ภ.ง.ด.90) มาปฏิบัติ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.7 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.92) อยู่ในระดับมากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117) ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.29) อยู่ในระดับมาก
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.67) อยู่ในระดับมาก

4. การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.4 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.50) อยู่ในระดับมากที่สุด
5. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด 90 เทียบกับปีก่อน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก - มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.38) อยู่ในระดับมาก
6. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.46) อยู่ในระดับมาก
7. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดรายรับเปรียบเทียบกับประเภทและขนาดของกิจการ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 58.4 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.25) อยู่ในระดับมาก
8. การวิเคราะห์รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับค่าใช้จ่ายที่ควรเกิดขึ้นตามสถานะทางครอบครัว ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.29) อยู่ในระดับมาก
9. การพิจารณาความน่าเชื่อถือของการบันทึกรายรับและค่าใช้จ่าย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง) / ความครบถ้วนของรายได้-รายจ่าย ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.17) อยู่ในระดับมาก
10. การทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้นुकคสรรมดา ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.04) อยู่ในระดับมาก
11. การเปรียบเทียบรายการค่าลดหย่อนกับปีก่อน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.71) อยู่ในระดับมาก
12. การทดสอบการคำนวณรายการเงินบริจาค ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.33) อยู่ในระดับน้อย

โดยสรุปแล้ว เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นुकคสรรมดา (ภ.ง.ด.90) อันดับแรกคือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.92 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงไปคือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	วุฒิการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30)	4.89 มากที่สุด	5.00 มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117)	4.21 มาก	4.60 มากที่สุด
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน	3.58 มาก	4.00 มาก
4. การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย	4.53 มากที่สุด	4.40 มาก
5. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด 90 เทียบกับ ปีก่อน	4.37 มาก	4.40 มาก
6. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 จากค่าใช้จ่ายที่ สัมพันธ์กับยอดขาย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามจริง)	4.42 มาก	4.60 มากที่สุด
7. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดรายรับเปรียบเทียบกับประเภท และขนาดของกิจการ	4.21 มาก	4.40 มาก
8. การวิเคราะห์รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับค่าใช้จ่ายที่ควรเกิดขึ้น ตามสถานะทางครอบครัว ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่	4.21 มาก	4.60 มากที่สุด
9. การพิจารณาความน่าเชื่อถือของการบันทึกรายรับและค่าใช้จ่าย (กรณี หักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง) / ความครบถ้วนของรายได้-รายจ่าย	4.11 มาก	4.40 มาก
10. การทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.95 มาก	4.40 มาก
11. การเปรียบเทียบรายการค่าลดหย่อนกับปีก่อน	3.63 มาก	4.00 มาก
12. การทดสอบการคำนวณรายการเงินบริจาค	3.26 น้อย	3.60 มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90) ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.89 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.53 อยู่ในระดับมากที่สุด

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117), การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามจริง) และการวิเคราะห์รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับค่าใช้จ่ายที่ควรเกิดขึ้นตามสถานะทางครอบครัว ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามากที่สุดเป็นเทคนิคเดียวกัน คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30)

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ประสบการณ์การทำงาน		
	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30)	4.93 มากที่สุด	5.00 มากที่สุด	4.80 มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117)	4.07 มาก	4.80 มากที่สุด	4.40 มาก
3. การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากภาคเอกชน	3.43 น้อย	4.20 มาก	3.80 มาก
4.การวิเคราะห์อัตราค่าไ้รับขั้นต่ำต่อชายหรือค่าไรสุทธิต่อชาย	4.57 มากที่สุด	4.40 มาก	4.40 มาก
5. การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด 90 เทียบกับปีก่อน	4.29 มาก	4.60 มากที่สุด	4.40 มาก
6. การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์ด้วยยอดขาย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามจริง)	4.50 มากที่สุด	4.40 มาก	4.40 มาก
7. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดรายรับเปรียบเทียบกับประเภทและขนาดของกิจการ	4.29 มาก	4.20 มาก	4.20 มาก
8. การวิเคราะห์รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับค่าใช้จ่ายที่ควรจะเกิดขึ้นตามสถานะทางครอบครัว ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่	4.21 มาก	4.40 มาก	4.40 มาก
9.การพิจารณาความน่าเชื่อถือของการบันทึกรายรับและค่าใช้จ่าย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง) / ความครบถ้วนของรายได้ - รายจ่าย	4.00 มาก	4.40 มาก	4.40 มาก
10.การทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.93 มาก	4.20 มาก	4.20 มาก
11.การเปรียบเทียบรายการค่าลดหย่อนกับปีก่อน	3.71 มาก	3.60 มาก	3.80 มาก
12.การทดสอบการคำนวณรายการเงินบริจาค	3.29 น้อย	3.20 น้อย	3.60 มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90) ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.93 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายจากหน่วยงานราชการ (แบบ 4117), การวิเคราะห์อัตรากำไรขั้นต้นต่อขายหรือกำไรสุทธิต่อขาย, การวิเคราะห์การเพิ่มขึ้นลดลงของรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 เทียบกับปีก่อน, การทดสอบการบันทึกรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 จากค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับยอดขาย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามจริง), การวิเคราะห์รายได้ตามแบบ ภ.ง.ด.90 กับค่าใช้จ่ายที่ควรจะเกิดขึ้นตามสถานะทางครอบครัว ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ และการพิจารณาความน่าเชื่อถือของการบันทึกการขายรับและค่าใช้จ่าย (กรณีหักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง) / ความครบถ้วนของรายได้-รายจ่าย อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เป็นเทคนิคเดียวกัน คือ การเปรียบเทียบรายได้ตามแบบ ภ.ง.ด. 90 กับแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30)

เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30)

ตารางที่ 21 แสดงระดับของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม		ระดับของการนำมาปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย
		ไม่ใช้ เลย	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด		
1. การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระ ภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี	จำนวน	-	-	1	16	7	24	4.25
	ร้อยละ	-	-	4.2	66.6	29.2	100.0	มาก
2. การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อ ต่อยอดขาย	จำนวน	-	-	-	5	19	24	4.79
	ร้อยละ	-	-	-	20.8	79.2	100.0	มากที่สุด
3. การเปรียบเทียบรายได้จากการ ส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขน สินค้าขาออกจากกรมศุลกากร	จำนวน	-	1	3	5	15	24	4.42
	ร้อยละ	-	4.2	12.5	20.8	62.5	100.0	มาก
4. การเปรียบเทียบยอดซื้อและ ยอดขายตามแบบ ภ.พ.30 กับ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประจำเดือนในส่วนที่ไม่มี ภาษีมูลค่าเพิ่ม	จำนวน	-	-	6	13	5	24	3.96
	ร้อยละ	-	-	25.0	54.2	20.8	100.0	มาก
5. การเปรียบเทียบยอดซื้อ/ ยอดขาย/ภาษีที่ชำระ กับธุรกิจ ประเภทเดียวกัน	จำนวน	-	-	4	15	5	24	4.04
	ร้อยละ	-	-	16.7	62.5	20.8	100.0	มาก
6. การวิเคราะห์รายการภาษีที่ชำระ เกินยกมา	จำนวน	3	1	6	11	3	24	3.42
	ร้อยละ	12.5	4.2	25.0	45.8	12.5	100.0	น้อย
7. การวิเคราะห์ประวัติการยื่นแบบ ภ.พ.30 ย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี	จำนวน	1	3	6	9	5	24	3.58
	ร้อยละ	4.2	12.5	25.0	37.5	20.8	100.0	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า เจ้าหน้าที่งานตรวจสอบมีการนำเทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) มาปฏิบัติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 66.6 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.25) อยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขายในแต่ละเดือนของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.79) อยู่ในระดับมากที่สุด
3. การเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.42) อยู่ในระดับมาก
4. การเปรียบเทียบยอดซื้อและยอดขายตามแบบ ภ.พ.30 กับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประจำเดือนในส่วนที่ไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.2 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.96) อยู่ในระดับมาก
5. การเปรียบเทียบยอดซื้อ/ยอดขาย/ภาษีที่ชำระ กับธุรกิจประเภทเดียวกัน ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 62.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 4.04) อยู่ในระดับมาก
6. การวิเคราะห์รายการภาษีที่ชำระเกินยกมาว่ามีความถูกต้องหรือไม่ ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.42) อยู่ในระดับน้อย
7. การวิเคราะห์ประวัติการยื่นแบบ ภ.พ.30 ย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี ส่วนใหญ่มีการนำมาปฏิบัติในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยค่าเฉลี่ยของการนำมาปฏิบัติ (Mean = 3.58) อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เทคนิคที่เจ้าหน้าที่งานตรวจสอบนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) อันดับแรกคือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.79 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงไปคือ การเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.42 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม จำแนกตามระดับการศึกษา

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม	วุฒิการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี	4.21 มาก	4.40 มาก
2. การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย	4.79 มากที่สุด	4.80 มากที่สุด
3. การเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร	4.42 มาก	4.40 มาก
4. การเปรียบเทียบยอดซื้อและยอดขายตามแบบ ภ.พ.30 กับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประจำเดือนในส่วนที่ไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่ม	3.95 มาก	4.00 มาก
5. การเปรียบเทียบยอดซื้อ/ยอดขาย/ภาษีที่ชำระ กับธุรกิจประเภทเดียวกัน	4.05 มาก	4.00 มาก
6. การวิเคราะห์รายการภาษีที่ชำระเกินยกมา	3.47 น้อย	3.20 น้อย
7. การวิเคราะห์ประวัติการยื่นแบบ ภ.พ.30 ย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี	3.53 มาก	3.80 มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.79 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.42 อยู่ในระดับมาก

All rights reserved

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทนำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี และการเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบ แสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุดเป็นเทคนิคเดียวกัน คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม	ประสบการณ์การทำงาน		
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	10 ปีขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี	4.14 มาก	4.40 มาก	4.40 มาก
2. การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย	4.86 มากที่สุด	4.80 มากที่สุด	4.60 มากที่สุด
3. การเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร	4.43 มาก	4.20 มาก	4.60 มากที่สุด
4. การเปรียบเทียบยอดซื้อและยอดขายตามแบบ ภ.พ.30 กับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประจำเดือนในส่วนที่ไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่ม	3.86 มาก	4.20 มาก	4.00 มาก
5. การเปรียบเทียบยอดซื้อ/ยอดขาย/ภาษีที่ชำระ กับธุรกิจประเภทเดียวกัน	4.14 มาก	3.80 มาก	4.00 มาก
6. การวิเคราะห์รายการภาษีที่ชำระเกินยกมา	3.29 น้อย	3.80 มาก	3.40 น้อย
7. การวิเคราะห์ประวัติการยื่นแบบ ภ.พ.30 ย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี	3.36 น้อย	3.80 มาก	4.00 มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า เทคนิคการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) ซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.86 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เจ้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 – 10 ปี นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก

เทคนิคที่เข้าพนักงานตรวจสอบที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป นำมาใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย และการเปรียบเทียบรายได้จากการส่งออกตามแบบ ภ.พ.30 กับใบขนสินค้าขาออกจากกรมศุลกากร อยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวิเคราะห์แนวโน้มการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 ตลอดทั้งปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุดเป็นเทคนิคเดียวกัน คือ การเปรียบเทียบสัดส่วนยอดซื้อต่อยอดขาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2.4 ปัญหาที่พบจากการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี

จากการสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามพบปัญหาจากการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาที่พบจากการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50)

- 1.1 ข้อมูลภายในซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีนั้น บางครั้งมีความผิดพลาด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพบว่ามีความผิดพลาดจากกรบันทึกข้อมูลผิดพลาดของเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล และความผิดพลาดของเอกสารหรือข้อมูลที่หน่วยงานอื่นส่งมาให้ เช่น ข้อมูลภาษีหัก ณ ที่จ่าย เป็นต้น
- 1.2 การกรอกรายการในแบบแสดงรายการภาษีของผู้ประกอบการ บางครั้งมีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน และไม่ได้มีการขยายความไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เช่น รายการค่าใช้จ่ายอื่นๆ รายได้อื่นๆ เป็นต้น
- 1.3 ผู้ประกอบการในปัจจุบันส่วนใหญ่ทำการตกแต่งบัญชีและงบการเงิน เพื่อให้มีภาษีที่ต้องชำระน้อยที่สุด ทำให้ยากแก่การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีและงบการเงินเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง
- 1.4 การคำนวณภาษีของผู้ประกอบการมีความผิดพลาด เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีอากร ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชี โดยจะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำและนำส่งภาษีให้

2. ปัญหาที่พบจากการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90)

- 2.1 การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและการกรอกรายการแบบแสดงรายการของผู้ประกอบการมีความผิดพลาด เช่น การนำค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการมาใช้ (กรณีหักค่าใช้จ่ายจริง) การคำนวณอัตราภาษีผิดพลาด การหักค่าใช้จ่าย, ค่าลดหย่อน และเงินบริจาคไม่ถูกต้อง, ข้อมูลในเอกสารแบบแสดงรายการภาษีไม่ตรงกับข้อมูลในแบบแสดงรายการภาษี เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีอากร ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด อีกทั้งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชีและการชำระภาษีอากร โดยจะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำและนำส่งภาษีให้

- 2.2 การเสียภาษีของผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่ำมักเสียภาษีในลักษณะเหมาจ่าย ส่งผลให้ไม่สะท้อนถึงข้อเท็จจริง ทำให้ยากในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี
- 2.3 ข้อมูลภายในซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีนั้น บางครั้งมีความผิดพลาด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพบว่ามิสาเหตุมาจากการบันทึกข้อมูลผิดพลาดของเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล และความผิดพลาดของเอกสารที่หน่วยงานอื่นส่งมาให้
- 2.4 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำการตกแต่งตัวเลขทางบัญชี เพื่อให้การชำระภาษีมีย่านวนน้อยที่สุด ทำให้ยากแก่การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีให้ได้ข้อเท็จจริง
3. ปัญหาที่พบจากการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30)
- 3.1 ข้อมูลการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการที่เจ้าพนักงานนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มแทนแบบแสดงรายการฉบับจริงมีความล่าช้า ไม่ทันต่อการใช้งาน และบางครั้งมีความผิดพลาดจากการบันทึกของเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
- 3.2 ข้อมูลภายในซึ่งเจ้าพนักงานตรวจสอบนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีนั้น บางครั้งมีความผิดพลาด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพบว่ามิสาเหตุมาจากการบันทึกข้อมูลผิดพลาดของเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล และความผิดพลาดของเอกสารที่หน่วยงานอื่นส่งมาให้
- 3.3 การคำนวณและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการมีความผิดพลาด เนื่องจากผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการของภาษีมูลค่าเพิ่ม อีกทั้งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชีและการชำระภาษีอากร โดยจะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำและนำส่งภาษีให้
- 3.4 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำการตกแต่งตัวเลขยอดซื้อและยอดขาย เพื่อให้การชำระภาษีมีย่านวนน้อยที่สุด ทำให้ยากแก่การวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษีให้ได้ข้อเท็จจริง